

Čisté ovzduší je jedním z předpokladů existence života na Zemi. Ovšem o současné situaci znečištěného ovzduší by se dalo hovořit jako o stavu, který je příčinou mnoha plíživých nebezpečí ohrožující existenci veškeré fauny a flory na naší planetě. Tyto globální problémy spojené s kvalitou ovzduší, klimatickým systémem Země a ozónovou vrstvou jsou od 70. let 20. století řešeny na mezinárodní úrovni a jsou předmětem mnoha diskusí, polemik a názorů. Jedno je však jasné – ochrana ovzduší je palčivým problémem, který bude nutno řešit i budoucími generacemi vzhledem k vývoji společnosti a průmyslu a vzhledem ke snadno otřesitelným standardům kvality ovzduší, jakož i návaznostem na jiné složky životního prostředí.

V diplomové práci bych se chtěla zabývat nástroji, kterých se používá ke zlepšení či udržení zdravého stavu životního prostředí, konkrétně ovzduší a to jak na úrovni mezinárodní tak i komunitární a národní.

V první části otevírám problematiku současné situace znečištěného ovzduší a kategorizuji zdroje znečištění ovzduší. Následují základní nástroje ochrany životního prostředí se specializací na ochranu ovzduší. Uvádím hlavní charakteristiky, markantní rysy a základní funkce těchto nástrojů ochrany.

Druhá část, která je věnována samotné péči a ochraně ovzduší před standardním znečištěním, je uvozena charakteristikou právní úpravy mezinárodní, komunitární, jakož i tuzemské. Tuzemská právní úprava je doplněna úvahami a reflexemi de lege ferenda. Pokračuji podrobným výkladem o jednotlivých nástrojích ochrany ovzduší, o efektivitě dosavadního systému a vzájemném spolupůsobení nástrojů. Ve zvláštní kapitole reaguji na otázku aplikace právní úpravy ochrany životního prostředí.